



## LA KINTA FORKA

(ve de la pàgina 2)

Res menys segur però. Emportant-se les empreses i banques que alimentaven les caixes de l'estat cap a la resta d'Espanya, han aconseguit que poc a poc perdin el pes que tenien quan estaven a Catalunya. En el decurs de la història espanyola hi ha ple d'exemples com aquests.

Es veritat que aquests tres anys ara mateix ens semblen molt llunyans. Però de fet continuen vigents els postulats, ho encara més si cal, que van fer que una majoria social sortís al carrer i desafies un estat dit democràtic i europeu però en realitat amb pràctiques com les dels governs de Turquia i altres similars. Són les noves dictadures del segle XXI.

La pregunta del milió és perpetualment la mateixa: Com sortirà Espanya de les successives crisis a repetició a més a més de la provocada pel COVID19?



## HUMANOTECA

### TRAMPES GRAMATICALS

Inhabilitació és, segons el diccionari, determinar que un individu és inhàbil o inapropiat per obtenir o exercir un dret o un càrrec.

Definició prou oberta com perquè jo pugui demanar la inhabilitació de tota la classe política espanyola, però siguem més curosos i concretem el significat real del mot.

Inhabilitació: Fotre a fora a un paio que et cau malament i que està per sota del teu estatus.

Manera il·lustrada de dir a algú: ves a prendre pel cul.



Coartada jurídica per desempallegar-se legalment d'una persona legal.

Manera d'evitar que un mal parit sigui condemnat a la pena que mereix si és de dretes, funcionari, militar o membre de la cúria romana o la seva filial espanyola.

En definitiva: Inhabilitació, és una paraula trampa.

## LA LLUFA



### AU VINGA, VINGA, VINGA....

Encara que sembli una paradoxa, el grup musical català que més ha cantat la tradició catalana, ha viscut mentalment, electrònicament i potser també materialment, com les figures de Hollywood. Res a dir, al contrari. Poder viure com a ianqui sense ser-ho, ha de ser magnífic.

El problema arriba quan la vida de ficció americana es fa realitat amb personatges de sèrie B però ambicions tipus Dallas. Quan una figurant autoproclamada protagonista, més ximple encara que dolenta, vol prendre la iniciativa i actua passant de guió i de director.

El resultat, una desgràcia. La que ha estat a punt de patir un home, un bon home, per no haver sabut fer un càsting adequat a l'hora de buscar parella. I no perquè la tal Àngela (nom que li va com anell al dit) sigui més o menys lletgeta, que això va a gustos, ni tampoc perquè sigui més o menys dolentona, que tots podem tenir instints una mica recargolats. La falla del bon home és escollir una parella tonta del cul. Més tonta que les putetes de Hollywood que es casen amb un iaio quaranta anys més gran que elles, ex ídol

d'espectadors ja difunts, només per quedar-se amb la seva piscina i el seu monitor de natació.

No es poden tenir desitjos assassins i alhora falsificar un xec de misèria en nom de familiars que estan ingressats a l'Hospital, i anar a cobrar-lo amb una perruca de plàstic. No pots amagar-te darrera la porta de la nevera quan prepares el verí que ha d'acabar amb el teu marit. No pots preguntar a la mainadera dels nens on tens (a casa teva) les bosses de brossa, per llençar els estris que has utilitzar per enverinar al teu parent. No és pot ser tan ruc. No és pot. És un pecat.

Ni idea de la pena amb la que es castiga un intent d'assassinat a Espanya (se suposa que segons qui el comet) però arribar a un grau d'incompetència criminal com el de la tal Àngela, mereix cadena perpetua... a perpetuïtat.

I perquè li faci companyia en les llargues nits de presidi, li regalem una LLUFA. L'altra LLUFA, es pel bon home que no va saber fer un bon càsting.